

РЕШЕНИЕ

№ 3387

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ

при участието на секретаря ТИХОМИРА Й. ЦЕНОВА
като разглежда докладваното от СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ Гражданско дело № 20221110104475 по описа за 2022 година

иск с пр.осн. чл. 405, ал. 1 от КЗ:

Ищецът – **М.И. Р.**, твърди, че л.а. (марка БВМ XI, ДНК С0 2121 СС), застрахован при ответника, на 08.05.2020г. бил паркиран на нейния адрес, където бил увреден при паркирано състояние (срязани гуми), моли да се осъди ответникът да му заплати следните суми:

- сумата от 2 400 лева, неизплатено обезщетение по щета № 2231-1501-20-402246.

Претендира още законната лихва и разноски.

Ответникът – **фирма**, оспорва иска:

- оспорва фактическата обстановка на инцидента;

- в ОУ имало клауза, която не покривала риска.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Не се спори, че страните са обвързани от договор за застраховка „Каско“, която има и *подзаглавие „Активна грижа на пътя“ (ширифтът е съществено по-голям от този на останалия текст, която не представлява заглавия)*, а като покрити рискове – последици от злополука при ПТП (л. 4). По терминологията на ответника, това е „клауза 1“.

Според ОУ, застрахователят не обезщетява щети по гуми и джанти, освен, ако увредата не е следствие от ПТП и при експлоатация на МПС-то по предназначение (чл.

27.5). „Клауза 1“ обаче включва и злоумишлени действия на трети лица (1.4), включително *вандализъм*, в съответствие с отделни тестове на НК.

От ОД МВР е издадено удостоверение на ищцата, че на 09.05.2020г. е пострадала от престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, а именно 4 броя срязани гуми с размери 225X50X98, марка..., на собствения ѝ л.а. марка..., ДКН СО 2121 СС. Производството е спряно – постановление от 24.08.2020г.

По нищо не личи, че удостоверението е издадено вследствие на посещение на служител на МВР на мястото на инцидента, а не само въз основа на обясненията на ищцата (настоящото е издадено по мое искане ...).

Ответникът е сезиран, като е последвал отказ, с оглед клаузата на ОУ – Писмо, л. 6.

Депозирано е заключение на СТЕ, неоспорено от страните и прието от съда, като компетентно изготвено. От него се установява, че стойността обезвредата, изчислена на база средни пазарни цени към датата на инцидента, е 919,40 лева.

от правна страна:

Съгласно нормата на чл. 405, ал. 1 от КЗ, при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Срокът не може да е по-дълъг от срока по [чл. 108, ал. 1](#) – 3 или 5.

Вандализъм, според тълковния речник (тъй като това не е легално понятие – по смисъла на НК), е „самоцелно унищожаване“. Или, казано по друг начин - унищожаване по хулигански подбуди.

Съобразно изложеното в „от фактическа страна“ относно начина на графичното оформление на договора за застраховка, по-скоро това не е пълно, а някаква форма на специализирано, „Каско“. Но, хипотезата на чл. 216 от НК е включена (арг. и от т. 18 от преамбюла на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела) при неяснота, а тук дори не е нали и такава, а изрично посочване, клаузите следва да се тълкуват в полза на потребителя.

Постановлението на прокуратурата, с което е прекратено наказателното преследване поради това, че обвиняемият е счетен за невиновен да е извършил престъпното деяние, не е задължително за гражданския съд, който се произнася по гражданските последици от това деяние - ТР № 142 от 01.12.1966г. по гр.д. № 112/1966г., ОСГК на ВС; освен това, актовете на органите на досъдебното производство /заклучително обвинително постановление и обвинителен акт/, независимо че са официални документи по смисъла на чл. 179 ГПК, респ. чл. 143, ал. 1 ГПК /отм./, не представляват доказателство за механизма на ПТП и за поведението на участниците в него, поради което нямат задължителна сила за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието - решение № 43/15.03.2011г. по т.д. № 414/2010г. на ВКС, ТК, II т.о. и решение № 43/16.04.2009г. по т.д. № 648/2008г. на ВКС, ТК, II т.о.

Или Удостоверението и Постановлението за спиране имат (всъщност само второто) само функцията на изключение, което да даде възможност на граждански съд да установи дали е налице или не извършено деяние (арг. от чл. 124, ал. 5 и такъв за обратното от чл. 17, ал. 1 от ГПК – и в тази връзка: Р. № 20 от 20.05.2021г. на ВКС, IV г.о. по гр.дело № 1372 по описа за 2020г.). Те не установяват, за разлика от Протокола за ПТП (чл. 189, ал. 2 от ЗДП – и например: Р. на ВКС № 24 от 10.03.2011г., т.д. № 444/10г., I т.о.), фактическа обстановка, която да обвързва съда (до доказване на нещо различно). Ако се оспори изложеното в исковата молба, а това е така, то ищецът, съобразно и изричните указания в доклада следваше да установи увредата на л.а. Нищо подобно обаче не бе сторено.

От една страна, удостоверение е издадено във връзка с твърдения на самата ищца (писането не доказва нищо в полза на този, който го е писал, но то е доказателство против него - *Scriptum pro scribente nihil probat, sed contra scribentem*), а от друга, става въпрос за писмени свидетелски показания на самите органи на МВР, ако се приеме на доверие (което не би могло да се случи, с оглед правилата на ГПК – чл. 154), че все пак мястото на паркиране е посетено: Р. № № 231 от 23.07.2012г. на ВКС, III г.о., по гр.д. № 1576/2010г.: Законосъобразна е преценката на въззивния съд за документите, наименовани „контролен лист”. Те имат характеристиката на частни свидетелстващи документи, които не установяват конкретни факти, тъй като не са установени правилата за оценка, обективизирана в тях в точков вид, както правилно е констатирал и въззивния съд; също: Абсолютно недопустими са свидетелски показания, дадени в писмена форма - Р. № 224 от 02.07.2010г. по гр.д. № 177/2010г.; и Решение № 102 от 31.03.2015 г. на ВКС по гр. д. № 3687/2014 г., IV г. о., ГК.

Двата акта на разследващите органи са напълно ирелевантни (извън посоченото по-горе, като процесуална предпоставка), поради което следва да се приеме, че претенцията е неоснователна.

по разностките:

На основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение – **250 лева**.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **М.И. Рл**, ЕГН *****, гр. С., съд.адр.: гр. С., чрез адв. И. К., e-mail: ....., срещу **фирма**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С., чрез процесуалния представител на дружеството юрисконсулт Л. С. имейл:....., иск с пр.осн. чл. 405, ал. 1 от КЗ, за заплащане на сумата от **2 400 (две хиляди и четиристотин) лева**,

обезщетение по щета № 2231-1501-20-402246, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от КЗ, **М.И. Р.**, ЕГН *********, гр. С.,
съд.адр.: гр. С., чрез адв. И. К., e-mail: ., да заплати на фирма, ЕИК ..., със седалище и адрес
на управление: гр. С., чрез процесуалния представител на дружеството юрисконсулт Л. С.
имейл: ...., сумата от **250 (двеста и петдесет) лева**, сторени деловодни
разноски/юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в
двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____